

سازشکاران منطقه در آخر خط

سرنوشت مهره‌های منطقه‌ای آمریکا و رژیم صهیونیستی چیست؟

یکی از پیامدهای گفتگمانی مقاومت یک‌ساله در جنگ غزه، مرگ گفتمان سازش و تبدیل شدن مصادیق و طرفداران آن به افراد شکست‌خورده است. در این معادله، کسانی که در منطقه و حتی بعضاً داخل فلسطین، در توهم و تصور سازش با دشمن

رمزگشایی از یک قطعه‌نامه

قطعه‌نامه اخیر شورای امنیت مبنی بر پذیرش عضویت دائمی فلسطین در سازمان ملل متحد، جنس و ماهیتی دیگر دارد. در حالی که برخی مقامات آمریکایی در اظهاراتی دروغین، مدعی تمرکز روی راهکار دودولتی در راستای حل مسأله فلسطین بوده‌اند، وتوی قطعه‌نامه شورای امنیت سازمان ملل متحد توسط نماینده دولت بایدن خبر از استمرار حمایت مطلق کاخ سفید از نسل‌کشی در غزه می‌دهد. به عبارت بهتر، آمریکا با وتوی قطعه‌نامه اخیر نشان داد نه تنها در جنگ غزه فرمانده اصلی میدان تقابل با فلسطینیان و منطقه محسوب می‌شود، بلکه حتی به راهکارهای اعلامی و ادعایی خود نیز کمترین باوری ندارد. این تناقض آشکار، برگرفته از شکست میدانی مشترک واشنگتن - تل‌آویو در جریان تحولات جنگ غزه و فراتر از آن، سردرگمی راهبردی آنها در قبال مسأله فلسطین است.

پشت پای آمریکا به مهره‌های خود در منطقه

واقعیت امر این است که ایوانز، رئیس تشکیلات خودگردان فلسطین و بازیگرانی منطقه‌ای مانند ریاض، ابوظبی و منامه حساب ویژه‌ای روی پیشبرد طرح دودولتی از سوی واشنگتن باز کرده بودند. این نگاه اعتمادآمیز به دشمن بشریت، منبعث از وعده‌هایی بوده که نه تنها در دوران ریاست‌جمهوری جو بایدن، بلکه در دوران ریاست‌جمهوری ترامپ و ابواما نیز به آنها داده شده بود. بر همین اساس، طرح عادی سازی روابط اعراب

و اسرائیل (تحت عنوان پیمان ابراهیم) پیش رفت و به خطای راهبردی امارات و بحرین در عادی سازی روابط با صهیونیست‌ها منتج شد. اما وتوی قطعه‌نامه اخیر در شورای امنیت سازمان ملل متحد، آن هم با وجود موافقت ۱۲ عضو شورای امنیت و رأی ممتنع دو کشور (سوئیس و انگلیس)، بیانگر فراتر خاص کاخ سفید از طرح دودولتی است! این مسأله نشان می‌دهد که اتفاقاً آمریکا طرح دودولتی را نیز نه به منابه راهکاری برای حل بحران در منطقه غرب آسیا، بلکه به عنوان ابزاری

برای تحقق استیلا و سلطه صهیونیست‌ها بر غرب آسیا ارزیابی می‌کند. رمزگشایی از سخنان رابرت وود، معاون نماینده دائم آمریکا در سازمان ملل به وضوح چنین گزاره‌ای را تصدیق می‌کند: «ایالات متحده همچنان از راه حل دودولتی به شدت حمایت می‌کند. این رأی مخالفت با حق تشکیل کشور فلسطین را نشان نمی‌دهد، بلکه ادعایی است به این‌که این امر تنها از طریق مذاکرات مستقیم بین طرفین حاصل خواهد شد.»

شانز سیاسی آمریکا در سازمان ملل متحد
به عبارت بهتر، آمریکا پذیرش کشور مستقل فلسطین در سازمان ملل متحد را به گفت‌وگوی مستقیم (میان فلسطینیان و صهیونیست‌ها) و در حقیقت، پذیرش مسأله عضویت فلسطین از سوی تل‌آویو منوط کرده است! بدیهی است که در این مسیر، تل‌آویو از تشکیلات خودگردان امتیازاتی خواهد خواست که تنهایی آن‌ها، عاری سازی غزه و کرانه باختری از گروه‌های مقاومت است! شرط وقیحانه‌ای که هیچ‌گاه تحقق

نیافته و در آینده نیز نخواهد یافت. حتی تشکیلات خودگردان فلسطین به عنوان بازیگری که در قبال کشتار بی‌رحمانه فلسطینیان، بازی در زمین واشنگتن را نسبت به دفاع واقعی از ساکنان مظلوم غزه ترجیح داده، نسبت به رفتار اخیر کاخ سفید شوکه شده است. محمود عباس، رئیس تشکیلات خودگردان فلسطین، در بیانیه‌ای وتوی آمریکا را «ناعدالته، غیراخلاقی و غیرقابل توجیه» خواند. با این حال محمود عباس باید زودتر از اینها نسبت به ذنات آمریکایی‌ها اطمینان پیدا می‌کرد!

برش

پایان گفتمان سازش

تحولات یک سال اخیر در جنگ غزه، مترادف با پایان یافتن و مرگ نهایی گفتمان سازش و کسانی است که در روند مواجهه با پرونده فلسطین، دل در گرو اقدامات آمریکا و غرب در تنظیم رویکرد و رفتار رژیم اشغالگر قدس داشته‌اند! اکنون بر همگان مسجل است که غرب و صهیونیست‌ها، دو روی یک سکه هستند. فلسطینیان در حال حاضر یک کشور ناظر غیرعضو در سازمان ملل هستند که در سال ۲۰۱۲ و در پی رأی مجمع عمومی حاصل شده است.

با این حال پذیرش این کشور برای عضویت کامل در سازمان ملل باید توسط شورای امنیت و سپس دست‌کم دو سوم مجمع عمومی تأیید و نهایی شود. یکی از اصلی‌ترین بازندگان رأی‌گیری اخیر شورای امنیت سازمان ملل متحد، سیاستمدارانی هستند که روی واشنگتن در روند حل مسأله فلسطین حساب باز کرده‌اند! این رأی‌گیری نشان داد که راه حل واقع در فلسطین، روی آوردن به همان گفتمان مقاومت و ایستادگی همه جانبه در برابر واشنگتن و تل‌آویو است، نه روی آوردن به گفتمان سازش با دشمنانی که نماد ظلم و نسل‌کشی محسوب می‌شوند. در این معادله صریح و گویا، سرنوشت آمریکا و رژیم اشغالگر قدس با شکست و تباهی گره خورده است.

گزارش

حمله به نبض اقتصادی شیطان

معادلات اقتصادی رژیم اشغالگر قدس یک سال پس از طوفان الاقصی چگونه به هم ریخته است؟

با گذشت یک سال از عملیات حماسه ساز طوفان الاقصی، حیف و کل اراضی اشغالی در شوک بسیار سختی به سر می‌برد. سلسله عملیات رزمندگان حزب‌ا... لبنان در واکنش به جنایات رژیم اشغالگر قدس در شهر حیف، به وارد آمدن ضربات اقتصادی و امنیتی مهلکی در اراضی اشغالی منجر شده است. ابعاد تاثیرگذاری جنگ غزه بر اقتصاد رژیم اشغالگر قدس، بسیار وسیع‌تر از حد تصور تل‌آویو بوده و زندگی را در بندر حیف مختل کرده است. حزب‌ا... لبنان با سلسله عملیات خود در دفاع از ملت فلسطین و در انتقام از جنایاتی مانند شهادت دبیرکل فقید مقاومت اسلامی لبنان، نه تنها به فلج شدن اقتصادی تل‌آویو منجر شده، بلکه قدرت بازدارندگی خود در برابر رژیم کودک‌کش صهیونیستی را به چالش کشیده است. اینها، علاوه بر خسارات اعتباری و اقتصادی ناشی از جنگ غزه و عملیات مستمر رزمندگان حماس، جهاد اسلامی، انصارا... و مقاومت عراق علیه صهیونیست‌هاست.

سقوط آزاد اقتصاد صهیونیست‌ها

با گذشت یک سال و یک ماه از جنگ غزه، آمارهای رسمی نشان می‌دهد اقتصاد رژیم صهیونیستی تاب تحمل این وضعیت را از دست داده و در خطر بزرگی قرار گرفته است.

رتبه بندی اعتباری جهانی اس‌اند‌پی، رتبه بلند مدت رژیم صهیونیستی را در بحبوحه تشدید درگیری با حزب‌ا... لبنان کاهش داده است. این آژانس رتبه بندی، خطراتی را برای اقتصاد و دارایی عمومی رژیم صهیونیستی ناشی از جنگ مداوم با حزب‌ا... و درگیری با ایران عنوان کرد و گفت: اکنون فعالیت نظامی در غزه و افزایش جنگ در سراسر مرزهای شمالی رژیم صهیونیستی - از جمله تهاجم زمینی به لبنان - را ارزیابی می‌کنیم که ممکن است تا سال ۲۰۲۵ ادامه داشته باشد. ارزیابی این آژانس در ابتدا برای هشتم نوامبر برنامه ریزی شده بود، اما به دلیل تشدید درگیری با حزب‌ا... زودتر منتشر شد. کاهش رتبه رژیم صهیونیستی چند روز پس از آن صورت گرفت که آژانس رتبه بندی اعتباری مودیز، رتبه اعتباری آن را دو سطح، از A2 به B1، با چشم‌انداز منفی کاهش داد و این تصمیم قبل از عملیات موشکی ایران به رژیم صهیونیستی گرفته شد.

کاهش تاب‌آوری اقتصادی در اراضی اشغالی

لازم به یادآوری است که با گذشت یک سال و یک ماه از جنگ غزه، آمارهای رسمی نشان می‌دهد اقتصاد رژیم صهیونیستی تاب تحمل خود را از دست داده و در خطر بزرگی قرار گرفته و آمارهای مقاماتی وزارت دارایی رژیم صهیونیستی نشان می‌دهد که کسری مالی این رژیم به بالغ بر ۱۲ میلیارد دلار برسد. براساس آمار، جنگ غزه پرهزینه‌ترین جنگ در تاریخ اشغال فلسطین است و بانک مرکزی رژیم صهیونیستی تخمین زده که مجموع هزینه‌های آن تا سال ۲۰۲۵، به ۲۵۰ میلیارد شیکل (۶۷/۴ میلیارد دلار) می‌رسد. رئیس بانک مرکزی رژیم صهیونیستی در این اظهارات، هزینه انباشته جنگ در غزه را چشمگیر و زیاد ارزیابی کرده و هشدار داده بود این هزینه، بار جدی بر بودجه ملی ایجاد خواهد کرد. تقریباً ۵۰ درصد از هزینه‌های مربوط به جنگ

رژیم صهیونیستی با غزه معادل حدود ۳۲ میلیارد دلار، برای نیازهای مختلف دفاعی تا سال ۲۰۲۵ در نظر گرفته شده است؛ همچنین ۱۰ میلیارد دلار اضافی برای هزینه‌های غیرنظامی استفاده خواهد شد که شامل بودجه برای اسکان ده‌ها هزار اسرائیلی است که مجبور شده‌اند در بحبوحه جنگ، خانه‌های خود را در جنوب و شمال سرزمین‌های اشغالی ترک کنند و به علاوه از سوی دیگر، بانک مرکزی رژیم صهیونیستی، حدود ۹ میلیارد دلار ضرر درآمد مالیاتی و ۶ میلیارد دلار برای پوشش خسارات مستقیم جنگ تخمین زده است.

شوگ به صنعت توریسم در اراضی اشغالی

شکست اقتصادی رژیم صهیونیستی در کنار شکست میدانی و امنیتی آن پیامدهای مختلفی را به دنبال داشته که یکی از آنها خروج دو میلیارد دلاری سرمایه است. بین ماه می و جولای سال جاری، جریان خروجی

از بانک‌های اسرائیلی به موسسات خارجی در مقایسه با مدت مشابه سال گذشته دوبرابر شده و به دو میلیارد دلار رسید. با توجه به این موضوع که وضعیت حاکم بر اراضی اشغالی در این مدت، وضع ناامن و بی‌ثباتی بوده، سرمایه‌گذاران را با تردیدهایی برای ادامه سرمایه‌گذاری مواجه کرده است.

همچنین تعطیلی گسترده کسب و کارها، خروج سرمایه از بانک‌های اسرائیلی، کاهش تردد طولانی مدت کشتی‌ها در بندری از جمله حیف و ضعیف شدن صنعت توریسم که منبع پردرآمدی محسوب می‌شد، از جمله دیگر عوامل است که در مجموع تاثیر بالایی در تضعیف اقتصاد رژیم صهیونیستی داشته‌اند.

براساس آمار اداره مرکزی آمار این رژیم، تعداد گردشگران از حدود ۴۰۰ هزار گردشگر در ماه سپتامبر، به حدود ۸۹ هزار در ماه اکتبر کاهش یافته است. همچنین این تعداد در ماه نوامبر به حدود ۲۸ هزار نفر کاهش یافته است. کاهش پیش‌بینی رشد اقتصادی سالانه از ۵/۹ به ۰/۷ درصد، یکی دیگر از پیامدهای این درگیری یک ساله محسوب می‌شود. رشد تولید ناخالص داخلی رژیم صهیونیستی به صورت سالانه در ژوئن امسال به ۰/۷ درصد رسیده که حدود ۵/۲ واحد درصد کمتر از انتظارات بوده است.

